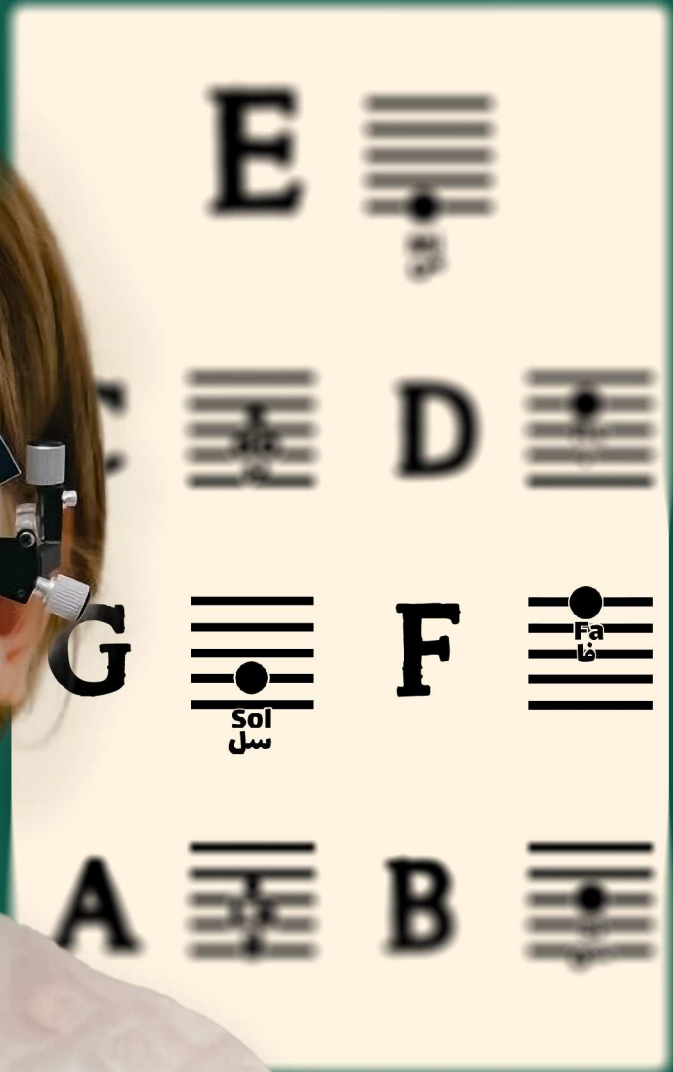
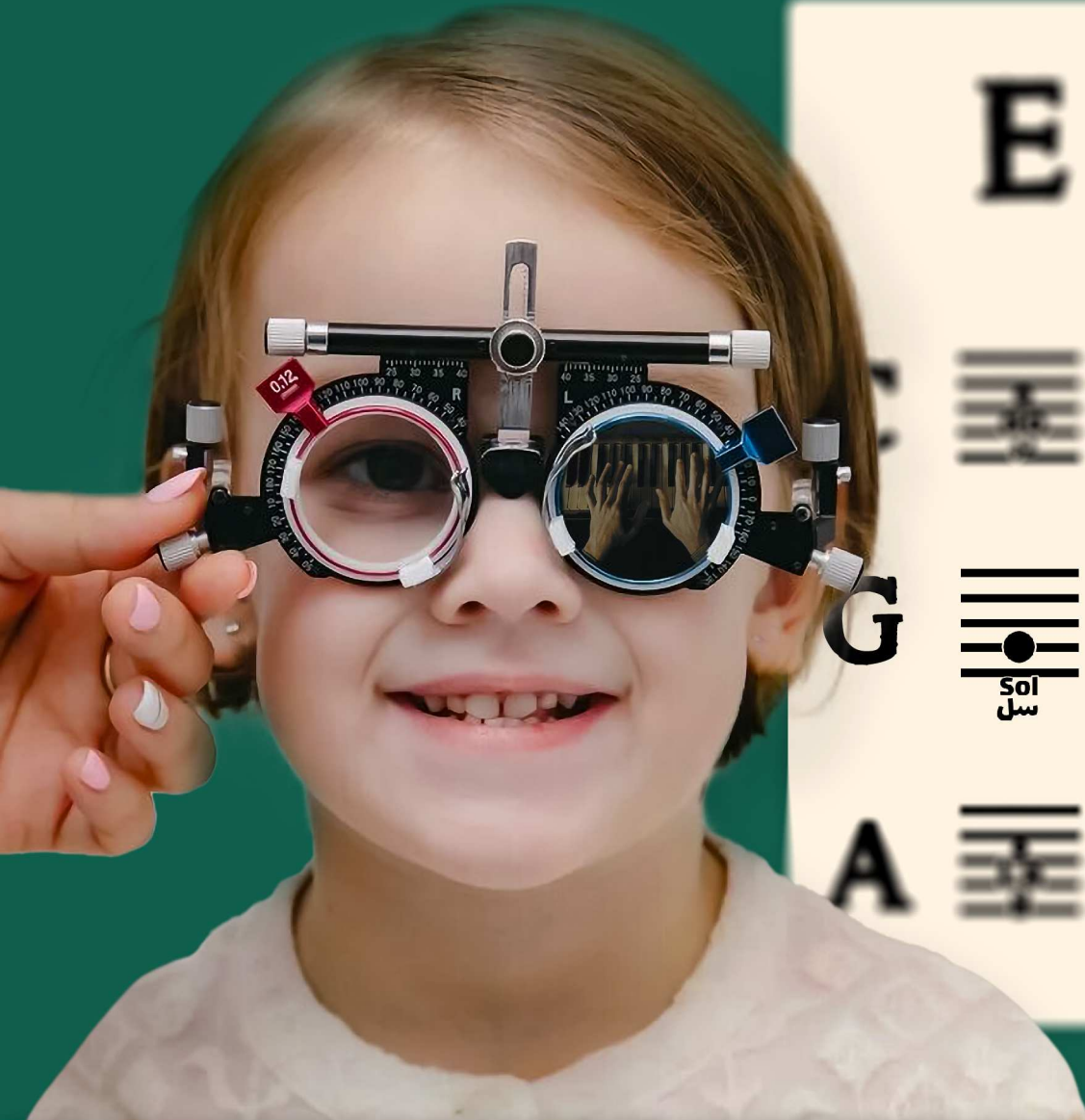

سازگاری دست و چشم در سازنوازی

parsmusicinstitute

www.parsmusic.info

هنوازنده‌ای، از همان روزی که وارد کلاس می‌شود،
لاجره با برنامه‌ای آموزشی طرف است که بخشی یا
همه‌اش روی برگه‌ی نت ثبت می‌شود. اصلا سهمی از
آموزش موسیقی به یادگیری نت‌خوانی مربوط است و
نوازنده باید بتواند در مین نواختن از روی نت‌نوشت‌ها
بخواند؛ یا به‌عکس، از روی نت‌نوشت‌ها بخواند و
بنوازد.

برای آن‌که بتوانیم سازی را به‌درستی بنوازیم، باید اعصاب بینایی یا به‌قولی مغز بینای خود را با اعصاب مسی و حرکتی خود انطباق بدهیم. شاید هر نوازنده‌ای به یاد داشته باشد که در روزهای نخست یادگیری، از آموزگار خود می‌شنیده که گردنش را خم نکند و به ساز نگاه نکند. این توصیه دقیقا از این باب ایراد می‌شود که هرچه زودتر انطباق اعصاب بینایی و مسی ممکن گردد.

نواختن ساز از روی نت‌نوشت مستلزم تیزبینی و انطباق حواس است؛ تصاویر از شبکه به عصب بینایی وارد و سپس به منطقه‌ی اول بینایی (V1) وارد می‌شود و سپس در منطقه‌های مختلف مغز پردازش شده و سپس، مغز بر مبنای این داده‌های تصویری، به انگشتان دست‌ورهای لازم را مخابره می‌کند و گوش حاصل این کنش را می‌شنود و چنانچه در تطابق تصاویر و اصوات اختلالی بود، فرمان‌های بعدی صادر می‌گردد.

فب برای توان‌افزایی و افزایش انطباق این مواس چه کارهایی می‌توان انجام داد؟

۱. ورزش‌های توپی یا رقابتی یا هر ورزشی که برای انجام دادنش به انطباق چشم و حرکت نیاز باشد، بسیار مؤثر است. لیکن بسیاری از هنرآموزگاران بر این باورند که ورزش دستی به انگشتان آسیب می‌زند و سبب کندی یا آسیب‌دیدگی مفاصل دست میشود...

در یادداشتی دیگر مُفصل به این موضوع خواهیم
پرداخت، اما تا پیش از آنکه تصمیمی آگاهانه
بگیرید، در ورزش‌هایی چون بسکتبال از مُفصل بند و
محافظ‌های اضافی استفاده کنید

۲. از بازی‌های رایانه‌ای غافل نشوید: این توصیه از آن توصیه‌های پردردسر است. خیلی از والدین می‌کوشند تا ساعات بازی و وقت‌گذرانی پای رایانه را محدود کنند و راستش باید هم به سلامت چشم و گردن توجه کرد و در کاربری ابزار رایانه‌ای دقت به فرج داد.

لیکن بازی‌های رایانه‌ای با انطباق انگشتان و پیشه
سروکار دارد و برای انجام دادن کارهای مختلف، لازم
است تا بر مبنای تصاویر روی نمایشگر، کارهای خاصی
با دکمه‌های صفحه‌کلید یا دسته‌ی بازی انجام شود.
همین هم به توان‌افزایی در سازنوازی کمک می‌کند.

هر نوازنده‌ای، پس از چند سال، محل انگشت‌گذاری‌ها را با مواسی به‌جز مس بیتایی پیدا می‌کند. هیچ نوازنده‌ی کارآشنایی نیست که در مین نواختن به سازش نگاه کند، به این دلیل که اعصاب بیتایی و حرکتی‌اش سازگار شده و دیگر انگشتانش راه خود را به‌آسانی پیدا می‌کنند.